

der er næppe Grund til Frygt for, at denne Indstilling, navnlig hvis den afgives til Offentligheden, ikke bliver fulgt. Klagerne tænker jeg mig afgivet fra paagældende Institution eller Virksomhed til Udvalgets Sekretariat, til hvilket der ogsaa bør kunne indsendes Klager fra Organisationer eller Enkeltpersoner med den Følge, at Udvalget saa indhenter de fornødne Oplysninger fra Institutionen. Ogsaa for Udvalget bør der være Adgang til personligt Fremmøde, eventuelt under Ledsagelse af en Tillidsmand, men Behandlingsformen maa naturligvis være ganske enkel og uden Procedure eller andre retslige Former.»

Inden Finansministeren fremsatte Lovforslaget, havde han paa sædvanlig Maade ført Forhandlinger om det med de forhandlingsberettigede *Centralorganisationer inden for Stats-tjenestemændene*, C. O. I, C. O. II, Samraadet og Danmarks Lærerforening. Repræsentanterne for disse havde givet Forslaget deres principielle Tilslutning, idet dog Centralorganisationerne bortset fra Danmarks Lærerforening med Hensyn til Affattelsen af Lovforslagets § 2, Stk. 2, om Domstolens Sættelse fremførte Ønske om en Ændring, hvorefter det udtrykkeligt blev fastslaaet, at hver af de fire Centralorganisationer udpegede 1 Repræsentant for alle Sager mod Tjenestemænd under vedkommende Centralorganisation. Der vilde da som Medlemmer af Domstolen blive 4 faste Repræsentanter for Tjenestemændene bortset fra de kommunale Tjenestemænd, og disse 4 Tjenestemandrepræsentanter skulde efter Organisationernes Ønske alle deltage i Domstolens Møder, dog saaledes at kun den ene Repræsentant havde Stemmeret. Man mente, at man derved opnaaede en helt ensartet Behandling af Sagerne. Dette Ønske kunde Finansministeren dog ikke imødekomme, da det efter hans Skøn vilde gøre Ordningen for usmidig, dersom Organisationerne skulde være bundet til i alle Sager at være repræsenteret af den samme Person.

Under Sagens Behandling i *Folketinget* havde *Holger Eriksen* (S.), *Karl Olsen* (K. F.), *Søren P. Larsen* (V.) og *Peder Clausager* (R. V.), bortset fra Spørgsmaalet om Ret til Anke med Hensyn til Pensionskrav, ikke afgørende Indvendinger at rette mod Lovforslaget, om end de kritiserede enkelte af dets Bestemmelser. Sidstnævnte fandt dog Anledning til at advare mod at fare for haardt frem ved Lovens Gennemførelse. »Jeg vil«, udtalte han, »gerne tilraade *Besindighed* med Hensyn til det, der skal foregaa; det er Menneskeskæbner, det drejer sig om, og hvor det er Menneskeskæbner, det gælder, bør der ikke handles overilet, her maa ikke Rygtter og Sladder, men alene alvorlig Overvejelse og klart Bevis tælle med. Den Advarsel, som Jernbaneforeningens Medlemsblad »Vor Stand«